

ОГЛЕДАЛО

Мала баронеса Фрида имала је најнеобичнији хоби у целом Сребрнграду: скупљала је огледала. Кад би се њен отац вратио са трговачких путовања из далеких земаља где је продавао сребро, увек би својој кћери доносио необична огледала.

Огледалце начињено у Сахари имало је рам од минијатурних пешчаних дина. Велико собно огледало са Гренланда било је истесано од санте леда и у њему су се виделе барке ловаца на китове како се отискују на пучину.

Фрида је од свих огледала највише волела дневно и ноћно огледалце. Дневно је имало облик сунчевог диска. Било је пуно светлости и белих, паперјастих облака. Ноћно је својим обликом подсећало на месечев срп а на рубовима стакла трептале су сићушне звезде не веће од врха игле.

Једног дана док се играла огледалима, Фриди се учини да она не одражавају верно њен лик. На дневном огледалу је била малчице буцмастија, на ноћном јој је нос био нешто дужи...

Она стаде пред свако од својих педесетак огледала. Није била задовољна ниједним својим ликом који се огледао у њима.

– Нисам онаква каквом ме она приказују – помисли Фрида. – Знам да имам лепше и сразмерније лице, али не знам како да то проверим.

Обузета тим мислима изађе на балкон испод кога се играла баштованова ћерка, нешто мало млађа од ње. У кутији пуној лутака, керамичких посудница и мајушних дрвених кашика, Фрида опази мало и неугледно огледало.

– Ето где ћу проверити свој лик – помисли Фрида и одмах скова план како да се домогне огледала баштованове кћери.

– Хеј! Јеси ли ти ћерка новог баштована?! – викну Фрида с балкона.

– Јесам госпођице. Зовем се Агнеза – одговори девојчица подижући поглед.

– Донеси ту кутију горе да се мало поиграмо.

– Врло радо.

Док је задивљена Агнеза разгледала Фридина огледала, Фрида је успела да се кришом огледа у Агнезином огледалцету. Учини јој се да је њен лик вернији но у било ком од

њених огледала. Неприметно стрпа огледалце у цеп а онда се девојчице поиграше Агнезиним играчкама.

Убрзо Фрида испрати своју гошћу и одмах извади огледалце. Да, то је било оно право: правилан нос, нимало буцмасто лице...

– Срам вас било! Ово огледалце је боље од свих вас! – Фрида изгрди своја огледала.

Баронеса сво своје слободно време (а имала је га је баш много) поче да проводи само пред Агнезиним огледалцем. Једном изађе на балкон и зачу Агнезу како пита своју мајку.

– Мама, да ниси случајно видела моје огледалце? Изгубила сам моје једино огледало.

Чувши то, Фрида у првом тренутку пожелеле да врати Агнези њено огледало. Ипак, кад је мало боље размислила, схватила је да би она онда остала без свог јединог поузданог одраза. Врати се у собу и настави да се огледа.

Те ноћи наиђе плаха, летња олуја и грмљавина трже Фриду из сна. Усплахирана, она посегну за огледалом, али уместо свог лика виде расплакано Агнезино лице. Следећег јутра, чим отвори очи, баци поглед на огледалце и угледа на њему Агнезу како мирно спава. Знала је само једно да украдено огледало мора вратити...

Мила Радосављевић

НАСТАВАК ПРИЧЕ

... Фрида је била уплашена јер није знала како да то учини, а да је нико не види. Изашла је у двориште да се прошета, чврсто држећи огледало у свом цепу. Размишљала је и размишљала. Чинило јој се као да не постоји прави начин како да врати огледало. „Да, знам. Имам идеју. Ставићу огледало иза оног великог жбуна. Њен тата је баштован и он ће сигурно пронаћи огледало.“ Бојажљиво је вадила огледало из свог цепа, и таман кад је хтела да га спусти чула је како је неко дозива. Била је то Агнеза. Брзо је вратила огледало.

„Да ли желиш да се играмо?“, упитала је Агнеза прилазећи Фриди. „Радо“, одговорила је Фрида. Јурећи се по великом дворишту Фрида је несвесно испало огледалце. Агнеза је гледала у чуду. У истом тренутку је осетила и срећу и бес. Погледала је Фриду и без речи отишла у сузама. Фрида ју је преклињала да је саслуша, али све је било узалуд.

Када се вратила кући на вратима су је сачекали родитељи. „Зашто си то урадила драга

Фрида“, запитала је мајка док је она немо посматрала. „Имаш преко педесет огледала и ако си хтела ново, само си требала да затражиш“, наставио је отац. Након овог аргумента Фрида се упутила ка својој соби тонући у сан великом брзином.

Следећег јутра знала је да треба нешто да учини. Знала је да Агнеза заслужује извињење. Куцнула је на врата мале колибе и Агнеза је отворила врата. Девојчица је нерадо примила у свој мали дом. Фрида је кренула да се извињава и прича како је то било једино огледало где се њен лик истинито види. Али то Агнесу није занимало. Била је повређена што је њен једини пријатељ слагао. „Даћу ти свако огледало у мојој колекцији, само ми молим те опрости“, рекла јој је Фрида. Бојажљиво је пружила руку. Агнеза се премшљала, али је на крају чврсто стегла Фриду.

Држећи се за руке, отишли су до Фридине собе како би Агнеза видела њену величанствену колекцију огледала. „Погледај!“, рекла јој је Фрида. Соба је била испуњена сунчевим зрацима који су се одбијали од огледала. Агнезин поглед је лутао по целој соби. Узвикнула је „Ово је чаробно“. „Није“, узвратила је Фрида, „твоје огледало је чаробно.“ Чувши њене речи Агнеза извади своје једино огледало и поклони га својој другарици Фриди.